

ffabet ikke er Andet end en Udskrift. Det forekommer mig, at dette er en saa rigtig Betragtning, at man nødvendig skal opgive en saa solid Basis for Statsregnskabet. Skal altsaa en saadan Udsøndring frem i Statsregnskabet, hvad jeg som sagt erkjender kan være rigtigt og nyttigt, saa forekommer det mig ogsaa rigtigt og nyttigt, at den opføres i Finantsloven, thi først derigjennem kan den komme til at træde frem med fuld Paalidelighed i Statsregnskabet. — Hertil kommer jo nu, at man ikke ganske kan negte den Betragtning en vis Gyldighed, at ikke Enhver, som tager Finantsloven i sin Haand, ja, at ikke engang Enhver, som med nogen Opmærksomhed læser den igjennem, just strax vil kunne se, hvad den maa regnes til den ene Klasse af Indtægter og Udgifter, og hvad til den anden. Jeg vil tillade mig at bemærke, at en saadan Sammenstilling mellem de nævnte Indtægter og Udgifter jo svarer til den, som sædvanlig bliver anstillet under de almindelige Forhandlinger i Finantslovsforaget saavel i dette Øhing som i det andet, men at det rigtignok, saasnart man kommer ind paa disse uindgaaelige almindelige Forhandlinger, gjerne viser sig, at der er Punkter, hvorom man ikke er enig. Saaledes vil jeg nu ogsaa tilstaa, at det er gaaet mig lige overfor det ærede 9de kongevalgte Medlem, forsaavidt han forsøgte at levere en Oversigt over, hvorvidt det foreliggende Finantslovsforlag fører til en Fremgang eller en Tilbagegang. Der var visse Punkter i det, som han derunder fremsatte, som jeg ikke kan erkjende for at være fuldkomment solide, og jeg tror navnlig, at det Overskud, som han fik ud i Genhold til Finantslovsforlaget, ikke bør sættes saa stort, som han satte det. Jeg sigter ikke herved til Overskudet af Raaseindtægten, der jo fremgaaer tydelig af en Sammenstilling af den 1ste og den 11te Paragraf, men til det Overskud, der kan ventes at ville komme tilstede i Henseende til Statens Formue. Jeg skal med Hensyn hertil gjøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem f. Ex. betragtede hele det opførte Afdrag paa Enkelsens Gjæld som en Forbedring i vor Formues Status, saa berøbe det rigtignok, efter min Mening, paa en Misforstaaelse, idet det ærede Medlem,

ligesaavel, som han delte Afdraget i Sammelstatten til Nationalbanken i Kapital og Rente, ogsaa maa dele det opførte Afdrag paa Enkelsens Gjæld i Kapital og Rente, da en stor Del af samme virkelig er en Renteudgift og altsaa ikke paa nogen Maade kan benyttes, saaledes som han gjorde. Dette var dog ikke det eneste Punkt, hvort der var noget mindre Rigtigt i hans Oversigt. Der var andre Punkter, der ere meget væsentligere. Jeg skal saaledes tillade mig, at gjøre opmærksom paa, at naar Udgifterne i det nu Landsstinget foreliggende Forslag ere bleyne nogle Hundrede Tusinder Rd. mindre, end de vare i det af Finantsministeren oprindelig forelagte Lovforslag, da er dette ikke alene begrundet i forskellige Besparelser, som Folkethinget har vedtaget i det, men det er ogsaa begrundet i, at endel Udgifter fra det forestaaende Finantsaar ere bleyne flyttede tilbage til indeværende Finantsaar, og at dernæst andre Udgifter ere bleyne skudte ud fra det forestaaende til det derpaa følgende Finantsaar. Og naar man nu derhos tillige tager i Betragtning, at ligesom det sidst afsluttede Finantsaar og flere foregaaende Finantsaar ingenlunde have endt med nogen heldig Balance med Hensyn til Statsformuen, saaledes vil der ogsaa for det indeværende Finantsaar vise sig en Tilbagegang i Statsformuen, saa tror jeg, at det vistnok tør siges, at det ikke er rigtigt at gjøre Regning paa en saa stor Forbedring i Status, som det ærede kongevalgte Medlem havde tænkt sig, at der vilde indtræde. Hertil kommer endnu en Omstændighed, og det er, at en Indtægt er opført i Finantslovsforlaget med et større Beløb, end der egentlig rettelig for den Vedkommende bør tilskrives. Finantsaaret 1871—72, hvorom der jo her er Tale, nemlig Indtægten af den overordentlige Skat, Indtægten af samme blev fordelt paa 3 Terminer, af hvilke de trende faldt i det kommende Finantsaar, og altsaa ville to Trediedele af den omtalte Skat, som er voteret for 2 Aar, komme det forestaaende Finantsaar til gode. Man burde selvfølgelig egentlig trække en rund Sum fra i Indtægten af den. Naar alle disse Ting tages med i Betragtning, saa tror jeg, at man kun kan sige, at det foreliggende